

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 17:1-5 ¹Když toto Ježíš pověděl, pozdvihl své oči k nebi a řekl: "Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby [tvůj] Syn oslavil tebe, ²tak jako jsi mu dal pravomoc nad veškerým tělem, aby všem těm, které jsi mu dal, dal život věčný. ³A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal. ⁵A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět."

Matouš 17:1 ... vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami.

Presently Christ tells them that they are now to go no farther. Stepping a little aside from them, the Man of Sorrows pours out His supplications with strong crying and tears. He prays for strength to endure the test in behalf of humanity. He must Himself gain a fresh hold on Omnipotence, for only thus can He contemplate the future. And He pours out His heart longings for His disciples, that in the hour of the power of darkness their faith may not fail.... He pleads that they may witness a manifestation of His divinity that will comfort them in the hour of His supreme agony with the knowledge that He is of a surety the Son of God and that His shameful death is a part of the plan of redemption. DA 419.4

DA – Touha věků 419.4 Po chvíli jim Kristus říká, že dál už nepůjdou. Odchází stranou a v slzách se úpěnlivě modlí. Muž bolesti prosí o sílu, aby mohl obstát ve zkoušce, kterou má pro záchranu lidstva podstoupit. Potřebuje načerpat další sílu společenstvím s Všemohoucím. Jedině díky spojení s Otcem může hledět do budoucnosti. Z celého srdce se modlí za své učedníky, aby jejich víra v hodinu moci temnoty neselhala.... Prosí, aby mohli být svědky projevu Jeho božství. Přeje si, aby pochopili, že je skutečně Božím Synem a Jeho potupná smrt je součástí plánu vykoupení, a aby jim toto poznání bylo útěchou v hodině Jeho posledního smrtelného zápasu. (srv. TV 269.4)

Let the veil be removed, He says, and let My glory shine forth—the glory which I had with Thee before the world was (The Signs of the Times, May 10, 1899). 5BC 1146.2

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1146.2 Ježíš říká: Ať je opona odstraněna a ať zazáří Má sláva – sláva, kterou jsem měl u Tebe dříve, než byl svět. (The Signs of the Times, 10. května 1899).

His prayer is heard. While He is bowed in lowliness upon the stony ground, suddenly the heavens open, the golden gates of the city of God are thrown wide, and holy radiance descends upon the mount, enshrouding the Saviour's form. Divinity from within flashes through humanity, and meets the glory coming from above. Arising from His prostrate position, Christ stands in godlike majesty. The soul agony is gone. His countenance now shines "as the sun," and His garments are "white as the light." DA 421.1

DA – Touha věků 421.1 Jeho modlitba je vyslyšena. Zatímco se Ježíš pokorně sklání na kamenitě zemi, náhle se otevírají nebesa, zlaté brány Božího města se rozestupují a na horu sestupuje svatá zář a

zahuje Spasitele. Božství proniká skrze lidství a spojuje se se slávou, která přichází z nebe. Ježíš vstává v majestátu Boží slávy. Muka Jeho nitra se rozplynula. Jeho tvář září “jako slunce” a Jeho šat je “oslnivě bílý”. (srv. TV 270.1)

Matouš 17:2-8 ²A byl před nimi proměněn. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo. ³A hle, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš a rozmlouvali s ním. ⁴Petr na to Ježíšovi řekl: “Pane, je pro nás dobré tu být. Chceš-li, udělám tu tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.” ⁵Když ještě mluvil, hle, zastínil je zářivý oblak a z oblaku se ozval hlas: “Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení; toho poslouchejte.” ⁶Když to učedníci uslyšeli, padli na tvář a velmi se báli. ⁷Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: “Vstaňte a nebojte se.” ⁸Když pozvedli oči, neviděli nikoho, jen samotného Ježíše.

Matouš 26:45b,47 ⁴⁵... Hle, přiblížila se ta hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.... ⁴⁷Když ještě mluvil, hle, přišel Juda, jeden z Dvanácti, a s ním veliký zástup od velekněží a starších lidu s meči a holemi.

“Whom seek ye?” They answered, “Jesus of Nazareth.” Jesus replied, “I am He.” As these words were spoken, the angel who had lately ministered to Jesus moved between Him and the mob. A divine light illuminated the Saviour's face, and a dovelike form overshadowed Him. In the presence of this divine glory, the murderous throng could not stand for a moment. They staggered back. Priests, elders, soldiers, and even Judas, fell as dead men to the ground. DA 694.5

DA – Touha věků 694.5 Jan 18,4.5 ⁴... “Koho hledáte?” ⁵Odpověděli mu: “Ježíše Nazaretského.” [Ježíš] jim řekl: “Já jsem.” Vtom se mezi dav a Ježíše postavil anděl, který před chvílí Spasitele povzbuzoval. Ježíšovu tvář ozařovalo nebeské světlo a sestoupil na Něho stín ve tvaru holubice. Vražedný zástup nemohl v přítomnosti nebeské slávy vydržet ani chvíli. Lidé ohromeně ustoupili. Kněží, starší, vojáci a dokonce i Jidáš padli na zem jako mrtví. (srv. TV 442.7)

Matouš 26:63 Velekněz mu řekl: “Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zda jsi Mesiáš, Syn Boží!”

Every ear was bent to listen, and every eye was fixed on His face as He answered, “Thou hast said.” A heavenly light seemed to illuminate His pale countenance as He added, “Nevertheless I say unto you, Hereafter shall ye see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.” DA 707.1

DA – Touha věků 707.1 Všichni bedlivě sledovali Jeho tvář a napjatě poslouchali odpověď: **Matouš 26,64** “Tys to řekl.” Zdálo se, že Jeho bledý obličej ozařilo nebeské světlo, a Ježíš dodal: “Avšak pravím vám, od nynějška spatříte Syna člověka sedícího po pravici Moci a přicházejícího na nebeských oblacích.” (srv. TV 450.4)

For a moment the divinity of Christ flashed through His guise of humanity. The high priest quailed before the penetrating eyes of the Saviour. That look seemed to read his hidden thoughts, and burn

into his heart. Never in afterlife did he forget that searching glance of the persecuted Son of God. DA 707.2

DA – Touha věků 707.2 Z Kristova lidského těla na okamžik zazářilo božství. Velekněz se před pronikavým pohledem Spasitele zachvěl. Ježíš jako by četl jeho nejskrytější myšlenky a pronikal až do srdce. Na tento zkoumavý pohled pronásledovaného Božího Syna Kaifáš již nikdy nezapomněl. (srv. TV 450.5)

Lukáš 23:11a [1] [Herodes jím se svými vojáky pohrdl, vysmál se mu...](#)

While the rude throng were bowing in mockery before Him, some who came forward for that purpose turned back, afraid and silenced. Herod was convicted. The last rays of merciful light were shining upon his sin-hardened heart. He felt that this was no common man; for divinity had flashed through humanity. At the very time when Christ was encompassed by mockers, adulterers, and murderers, Herod felt that he was beholding a God upon His throne. DA 731.3

DA – Touha věků 731.3 Když se Mu neurvalý dav s výsměchem klaněl, zmocnil se řady přítomných strach a beze slova ustupovali zpátky. To na Heroda hluboce zapůsobilo. Na jeho hříchem zatvrzelé srdce dopadaly poslední paprsky milosrdenství. Pochopil, že před sebou nemá obyčejného člověka. Z Kristova lidství totiž pronikal záblesk božství. Ve chvíli, kdy Krista obklopili posměvači, cizoložníci a vrazi, měl Herodes dojem, že hledí na Boha na trůnu. (srv. TV 468.5)

“When Pilate saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made, he took water, and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just Person: see ye to it.” In fear and self-condemnation Pilate looked upon the Saviour. In the vast sea of upturned faces, His alone was peaceful. About His head a soft light seemed to shine. Pilate said in his heart, He is a God. Turning to the multitude he declared, I am clear of His blood. Take ye Him, and crucify Him. But mark ye, priests and rulers, I pronounce Him a just man. May He whom He claims as His Father judge you and not me for this day's work. Then to Jesus he said, Forgive me for this act; I cannot save You. And when he had again scourged Jesus, he delivered Him to be crucified. DA 738.1

DA – Touha věků 738.1 Matouš 27,24 “Když Pilát uviděl, že to ničemu neprospívá, ale že pozdvižení je čím dál větší, vzal vodu, umyl si před zástupem ruce a řekl: “Jsem nevinný touto krví [spravedlivého]. Je to vaše věc.” Pilát na Spasitele pohlédl s bázní a zahanbením. Kristus si jako jediný ze všech přítomných zachoval klid a z Jeho tváře vyzařoval pokoj. Zdálo se, jako by se kolem Jeho hlavy rozlévalo tlumené světlo. Pilát si v nitru řekl: On je Bůh. Obrátil se k davu a prohlásil: Já nejsem vinný Jeho krví. Vezměte si Ho a ukřižujte. Ale vy, kněží a vůdcové, si pamatujte, že já Jej považuji za spravedlivého člověka. A za to, co se dnes stane, ať ten, koho tento muž prohlašuje za svého Otce, soudí vás, ne mne. Ježíšovi potom řekl: Odpusť mi, nemohu tě zachránit. Opět Jej nechal zbičovat a vydal jim Ho, aby Jej ukřižovali. (srv. TV 474.1)

Suddenly the gloom lifted from the cross, and in clear, trumpetlike tones, that seemed to resound throughout creation, Jesus cried, “It is finished.” “Father, into Thy hands I commend My spirit.” A light encircled the cross, and the face of the Saviour shone with a glory like the sun. He then bowed His head upon His breast, and died. DA 756.2

DA – Touha věků 756.2 Tma náhle ustoupila a Ježíš mocně zvolal: **Jan 19,30** “**Dokonáno jest.**” **Lukáš 23,46** “**Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.**” Jeho hlas zněl jako zvuk polnice a zdálo se, že musí proniknout ke všemu stvoření. Kříž osvítilo zvláštní světlo a Spasitelova tvář zářila slávou jako slunce. Potom sklonil hlavu na prsa a zemřel. (srv. TV 485.5)